

var kommet til os med en fuldstændig Op-
gørelse af, hvorledes Balancen har stillet
sig i de 8 Maaneder af dette Aar, en Ba-
lance, hvoraf man for det første kunde
slutte, hvorledes indeværende Finansaar
vil blive, og dernæst have nogen Udsigt til
at danne sig en Mening om næste Finansaar,
thi Statsbogholderiet kender jo dog de Love,
som er vedtagne, vil deraf vide, hvilke Ud-
gifter der kræves, og vil kunne danne sig
en Forestilling om, hvorledes Tillægsbe-
villingsloven kan forme sig. Denne er ikke
fremlagt endnu. Det er undertiden lykkedes
at fremlægge den inden Jul. Jeg har en
Gang givet den højtærede Finansminister
det Raad, at han i indeværende Finansaar
skulde fremlægge flere Tillægsbevillingslove.
Udgiften maa jo nemlig blive kolossal,
hvis den forekommer paa een Tillægsbevil-
lingslov, og man vilde da ogsaa efterhaanden
kunne have overset Udgifterne. Dette Raad
har den højtærede Finansminister imidlertid
ikke fulgt; det var dog ikke givet i nogen
ond Mening, kan jeg sige; men han har altsaa
ventet med at fremlægge Tillægsbevillings-
loven, og jeg vil gerne spørge: Hvornaar
kommer den; er der Udsigt til, at den
kommer lige efter Jul, eller vil den højt-
ærede Finansminister vente, indtil han har
faaet alle de sønderjydske Udgifter opgjort?
thi i saa Fald vil det vare længe, inden vi
faar Tillægsbevillingsloven at se, og det vil
vare længe, inden den bliver vedtaget, og
endelig vil det vare meget længe, inden Stats-
regnskabet for næste Aar kan gøres i Or-
den. Den højtærede Finansminister klage-
dede tidligere, da han ikke var Finansmini-
ster, over, at Finansloven ingen ing be-
tød, og at Tillægsbevillingsloven betød alt.
Akkurat det samme maa blive Tilfældet i
indeværende Aar, og jeg forudser, at det
ogsaa vil blive Tilfældet næste Aar, saa at
den højtærede Finansminister ikke til-
fredsstiller sine egne Krav, hvilket altid
er haardt for et Menneske, men ganske
særlig naturligvis for en Finansminister.
Hvis jeg skulde give den højtærede Fi-
nansminister en kort Karakteristik af,
hvorledes han er stillet, vilde jeg bruge
et latinsk Ord, som lyder saaledes: „*Sic vos,
non vobis*“. Naar jeg siger det paa Latin,
vil det ikke komme saa stærkt ud til den
højtærede Finansministers Vælgere, saa at
de kan slutte, i hvilken Grad Finansministe-
ren synder mod alle de Bebrejdelser, han
tidligere rettede mod en anden med Hensyn
til alt, Finanslov, Tillægsbevillingslov, ingen
Finansplan, ingen Oplysninger om, hvor-
dan Udgifterne vil stille sig o. s. v., alt

dette, som gav den højtærede Finansminister
Anledning til Bebrejdelser overfor en anden.

Indtægten er altsaa sat til 550 Millioner,
Udgiften gjorde den højtærede Finansmini-
ster op til omtrent at blive 370 Mill. Kr.
Der er her et Overskud af 180 Mill. Kr.,
som den højtærede Finansminister kræver,
men om hvis Anvendelse Rigsdagen ikke
har faaet nogen Oplysning. Jeg vil dertil
føje, at det er dog et overmaade stort Bud-
get, Finansministeren regner med, naar man
tænker paa, at Finansaaret 1918—19 havde
et Udgiftsbeløb af 600 Mill. Kr., kun 50
Mill. Kr. mere end det, Finansministeren reg-
ner med for næste Finansaar, og af dette Ud-
giftsbeløb paa 600 Mill. Kr. var der til Udgift
for Indenrigsministeriet regnet 245 Mill. Kr.,
hvad den højtærede Finansminister vel ikke
paa nogen Maade regner vil komme til Udgift
i Finansaaret 1921—22. Jeg maa derfor sige,
at kun fordi den højtærede Finansminister
nyder den Tillid, som han i Øjeblikket har,
og som jo i Virkeligheden vises ham af alle
Rigsdagens Partier, kan han faa bevilget
en saa stor Sum uden at give nærmere Op-
lysning om, hvortil den skal anvendes.
Man kunde dernæst spørge: Vil nu Ind-
tægten, disse 550 Mill. Kr., ogsaa fremkom-
me? Det er meget vanskeligt at svare paa.
Den ærede Ordfører for Venstre havde megen
Betænkelighed derved, og jeg kan ikke
nægte, at nogen Betænkelighed kan der
være. Den højtærede Finansminister nævnte,
at allerede Toldlovsindtægten var blevet
formindsket. Og det er meget rigtigt: i inde-
værende Aar er den blevet 2 Mill. Kr.
mindre for de første 8 Maaneder, end den
var i det foregaaende Finansaar. Man kan
ikke vide, om Toldindtægten holder — sand-
synligt er det dog vel i Øjeblikket — heller
ikke, om de overordentlige Afgifter paa Vin,
Tobak, Øl o. s. v., som for Resten ogsaa
delvis har været i nogen Nedgang i den
sidste Tid, holder næste Aar. Endelig er
man stillet saaledes overfor Formue- og
Indkomstskatten, at der er Mulighed for,
at Anslaget ikke er rigtigt. Der er for det
første den Mulighed, at Indtægten gaar ned,
og at Formuen maa anslaaes lavere. Dertil
kommer, at den betalte Skat nu kan fra-
drages i Skatteindtægten. Den højtærede
Finansminister sagde, at det var en ny
Regel. Nej, det er det dog ikke, det er en
gammel Regel, den er fra Loven af 1912 om
Formue- og Indkomstskat. Det kan være,
at dette vil virke meget stærkt, det vil i
alt Fald virke meget stærkt for dem, der
har stor Formue og ringe Indtægt af denne,
procentvis regnet, thi for dem vil det stille